

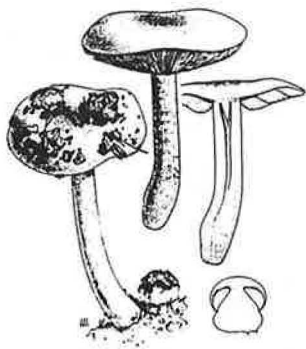
HERINNERINGEN AAN EEN VOORBIJE TIJD

Maarten van Vuure

Prins Willem Alexanderlaan 7, 7242 GH Lochem

Vuure, M. van. 1999. Memories of times gone by. *Coolia* 42(4): 222-223.

The author recalls his early days as a mycologist and his first contacts with Dr. Reijnders and other experts fifty years ago.

Na afloop van mijn lezing naar aanleiding van de uitreiking van de Cool en van der Lekprijs, nu al weer bijna 5 jaar geleden, sprak ik met Reijnders, Gerard de Vries en Jan Frencken. Het bleek dat we ons destijds, zo'n 50 jaar geleden, alle drie niettegenstaande grote verschillen in karakter min of meer hadden laten inspireren door 'Het wonderle leven der paddestoelen' van Van der Ven. Kennelijk bepaalt toch ook de tijd waarin je opgroeit, waar je belangstelling naar uitgaat. Ik denk dat de meesten van onze leden nu niet meer geboeid zouden worden door dit romantisch getinte boekje.

Het karakter van onze vereniging was in de jaren tussen 1940 en 1960 totaal anders dan nu en dat kwam vooral op de excursies tot uiting. Je had daar coryfeeën zoals Reijnders, die voor ons toen al de grote deskundige was, Schweers, die je zo vriendelijk kon uitnodigen een interessante mycena te komen bekijken, Swanenburg de Veye met zijn rustige aandacht voor de paddestoel die hij voor je wilde typeren, De Vries, Daams, Middelhoek, die ons nog eens les gaf in het aquarelleren van paddestoelen, Huijsman en anderen. Op de excursie volgde je hen trouw en nam hun kennis gretig in je op. Je bezat immers zelf geen microscoop, noch de benodigde boeken. Je kon anders wel, zelfs al vóór de oorlog, terecht bij een consul. Kleijn was dit voor Amsterdam, waar wij als nog weinig gevorderde paddestoelenliefhebbers door hem geholpen werden bij onze moeilijkheden bij het determineren. We gebruikten vooral Cool en Van der Lek, met soms daarnaast Michael's 'Führer für Pilzfreunde', dikwijls ook Swanenburg de Veye, Maublanc, Costantin & Dufour, Rickens 'Vademecum für Pilzfreunde' en andere min of meer populair-wetenschappelijke paddestoelboeken.

Er waren weinig excursies, zodat er minder contact tussen de leden onderling was. Je zag dan ook met een zeker verlangen uit naar het verenigingsweekend, waar je leden ontmoette die op de excursies nooit verschenen. Deze bijeenkomst had meestal een feestelijk karakter en er was ook altijd een paddestoelententoonstelling aan verbonden. Typerend voor die tijd was voorts, dat, hoewel je wist dat er voor ons belangrijke natuurterreinen verloren gingen of bedreigd werden, de bezorgdheid daarover niet zo groot was en er tegen deze gevaren ook minder ondernomen werd.

Op instigatie van Huijsman kwam er naast ons wetenschappelijk tijdschrift 'Fungus', het populair-wetenschappelijke 'Coolia' waarin je als nog weinig gevorderde je ervaringen kwijt kon. Het heeft er zeker toe bijgedragen, dat er zich meer belangstellenden als lid van onze vereniging aanmeldden. Intussen is het karakter van 'Coolia' al weer sterk veranderd en nu zeker vergelijkbaar met het Deense 'Svampe', het Zweedse 'Jordstärnan', het Duitse 'Boletus' en het Noorse 'Agarica'.

Toen Reijnders mij bij het uitreiken van de Cool en Van der Lek-prijs toesprak en een en ander uit mijn geschiedenis als lid van de NMV memoreerde, had ik geen flauw vermoeden, dat ik ooit nog eens een en ander uit zijn leven bij de NMV zou moeten opdiepen. Het begin ken ik van hemzelf. Toen hij zich in 1920 als lid van onze vereniging opgaf, moet Meulemeester, toentertijd een gezaghebbende figuur, op enigszins sarcastische toon zoiets gezegd hebben als: "Nou, dat zal me een aanwinst voor de vereniging zijn, als jij lid wordt". Reijnders vertelde me dit verhaal over zijn toetreding tot de NMV met een zeker plezier en uiteraard ook niet zonder ironie.

Het was overigens geen toeval dat mijn contacten met Reijnders steeds in verband met de russula's tot stand kwamen: het was en is onze gemeenschappelijke belangstelling voor dit genus. Heel lang geleden schijn ik op een gegeven moment de indruk gemaakt te hebben, dat ik het stadium van een beginner overwonnen had en het was toen Reijnders, die dit het eerste opmerkte. Op een excursie met hem en Marth Dijkstal in de laan van Beverweert - we hadden toen speciaal belangstelling voor die prachtige exemplaren van *Russula viscida* - werden we beiden door hem aangespoord onze tijd niet te verkletsen, maar goed te zoeken! Op een excursie in Roden, weer heel wat jaren later, liet hij mij merken mij nu ook als een deskundige te beschouwen. Enkele jaren geleden had ik de moed om over een door hem gedetermineerde russula een kritische opmerking te maken. Hij was helemaal niet gepikeerd, in tegendeel, hij gaf duidelijk te kennen mijn commentaar geheel 'to the point' te vinden. Door deze aandacht heeft hij mij in de loop van de tijd sterk aangemoedigd mijn studie van de russula's nog te verdiepen.

Pas de laatste jaren heb ik me gerealiseerd, dat het ook ons beider liefde voor de concrete paddestoel was, die ons bond. Iets van 'de oude tijd' ? Waarschijnlijk wel. Toen door de welvaart veel meer leden over een microscoop en de benodigde literatuur beschikten, er veel meer excursies en zelfs buitenlandse werkweken georganiseerd werden, was dit verleden trouwens voorgoed voorbij.

Literatuur

- Costantin, J., Dufour, L. 1947. Nouvelle flore des champignons, 7e éd. Librairie générale de l'enseignement, Paris.
- Cool, C., van der Lek, H.A.A. 1935/1936. Paddestoelenboek. 3de dr. Versluys, Amsterdam.
- Maublanc, A. 1946. Les champignons comestibles et vénéneux. 3e éd. Paul Lechevalier, Paris.
- Michael, E., Schülz, R. 1924-1927. Führer für Pilzfreunde. Quelle & Meyer, Leipzig.
- Ricken, A. 1920. Vademecum für Pilzfreunde. 2e Aufl. Quelle & Meyer Leipzig.
- Swanenburg de Veye, G.D. [s.a.]. Paddestoelen. Littera Scripta Manet, Naarden.
- Ven, D.J. van der. 1915. Het wondere leven der paddestoelen. Meulenhoff & Co. Amsterdam.